

Løsningen på stigning i antallet af retssager og afgørelser i Statsforvaltningerne.

Retssystemet og Statsforvaltningerne har siden forældreansvarslovens vedtagelse oplevet en voldsom stigning i sagsbelastningen. Og ikke nok med det. Sagerne er også blevet mere komplicerede, lyder det.

Nu er det overbevisende dokumenteret, at Forældreansvarsloven helt fundamentalt er konfliktskabende. Hvor meget mere skal der til, før politikerne tager fornuften fangen og erkender, at loven er en eklatant fiasko.

Nogle mener, at flere sager er et godt og rigtigt udtryk for større vilje til at involvere sig i børnenes liv. Samtidig kan man læse, at incitamentet for fædres "kamp" er økonomisk. Far starter altså bopælssag fordi han vil have "gysserne", ikke fordi han af et ærligt hjerte mener, at det er bedst for barnet.

Tonen bliver konstant skærpet. Der tales om "våben" i "kampen". Hvor blev børnenes tarv af?

Ophævelse af børnebidrag i alle situationer og deling af børnefamilieydelse vil givetvis få nogle fædre til at undlade retssag. Men det er og bliver én utilstrækkelig lap på Forældreansvarslovens gennemhullede dæk. Væsentligst vil ikke løse de rigtig "tunge" sager.

Man kunne i stedet vælge den rigtige og ikke mindst langtidsholdbare løsning: At ændre Forældreansvarsloven og forarbejderne, så i det mindste de værste konfliktskabere forsvinder og sætte børn tarv før ligestilling.

Forud for fremsættelse af forslaget til Forældreansvarsloven udarbejdede et ekspertudvalg "Betænkning om barnets perspektiv". Et enig Folketing valgte langt hen ad vejen at se stort på anbefalingerne herfra. Man ville hellere tro på myter end eksperter.

Ikke underligt har den fejlbedømmelse 3 år efter vist sig at være katastrofal for børnene. En del af løsningen er åbenlyst at Betænkningen tages op til fornyet vurdering.

Den største slange i paradiset: Først og fremmest skal den frie bevisvurdering tilbage i loven og forarbejderne. Det fortærskede mantra "Et barn har ret til 2 forældre" skal fjernes, så styrende for afgørelser alene og reelt bliver barnets bedste. I stedet indsættes FN's børnekonventions hele ordlyd, nemlig at et barn har ret til at bevare kontakten til begge forældre, såfremt det ikke er i modstrid med dets tarv.

Udgangspunktet ved domstolene skal være eneforældremyndighed, og der skal kun være mulighed for at etablere eller fastholde fælles forældremyndighed, hvis tungtvejende grunde taler for. Det vil mindske konflikter for børnene, og samtidig sikre mod de ganske få tilfælde af ren chikane.

Næste sten på vejen: Fælles forældremyndighed skal kun automatisk tildeles forældre, der har fælles folkeregisteradresse ved barnets fødsel, og ikke som i dag, hvis forældrene er flyttet fra hinanden 10 mdr. før.

Hvis forældrene aldrig eller kun meget kortvarigt (op til 6 mdr. efter barnets fødsel) har haft et familieliv med barnet, må der som udgangspunkt ikke træffes afgørelse om samvær før barnets fyldte 2. år. Samvær i

perioden kan kun ske, såfremt forældrene er enige herom, eller hvis den samværsøgende kan godtgøre, at det er barnets tarv.

Aftaler om samvær med børn indtil 2 år kan anmeldes til Statsforvaltningen, hvis forældre begge er enige om det, men skal ikke kunne tvangsfuldbyrdes via fogedretten. Statsforvaltningen kan mægle ved konflikter, hvis forældrene ønsker det, men ikke træffe afgørelse om ændringer.

Næste knast er bevisbyrden: Den skal følge almindelig dansk lovgivning så den, der ønsker ændringer skal sandsynliggøre, at det er barnets tarv. I modsætning til i dag, hvor en forælder kan søge om f.eks. fælles forældremyndighed eller udvidelse af samvær uden nogen form for retfærdiggørelse.

Ved eneforældremyndighedsindehavers død skal andre have ret til at overtage forældremyndigheden på lige fod med den overlevende forælder. Foreligger der børnetestamente skal det tillægges afgørende vægt. Ønsker ingen andre forældremyndighed, kan overførsel til den overlevende forælder fortsat kun ske, hvis det er godtgjort, at det vil være bedst for barnet. Findes denne uegnet, må Staten overtage værgemålet.

Og så den rigtig grusomme: Drab må kun fører til overførsel af forældremyndighed til den overlevende, hvis der er dom for, at drabet er sket i selvforsvar. Det skal gælde uanset om, der er ene- eller fælles forældremyndighed forud for den kriminelle handling. Er dette ikke tilfældet, skal en anden tildeles forældremyndigheden. Børnetestamente skal også i denne situation tillægges afgørende vægt. Anmoder ingen om forældremyndighed, må staten overtage værgemålet. Samvær er udelukket, med mindre det er barnets udtrykkelige ønske at bevare kontakten.

Børnebidrag fastsættes ikke med mindre bopælsforælderen kan godtgøre, at den økonomiske byrde bør deles herved, f.eks hvis der er stabilt, men meget begrænset samvær. Der fastsættes ikke børnebidrag ved enten intet eller udvidet samvær. Det vil forhindre sager, hvor grunden til anmodning om samvær er, at forælderen "vil have noget for sine penge". Det vil ligeledes mindske incitamentet til gentagne anmodninger om optrapninger indtil mængden af samvær får børnebidraget til at bortfalde.

Anette Christensen